ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ,
ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΟΛΒΙΟΝ ΕΤΟΣ

Μηνύματα Πρωτοχρονιᾶς



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ
ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2010

ΟΛΒΙΟΝ ΕΤΟΣ
Μηνύματα Πρωτοχρονιᾶς



ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

21-22 Ἰανουαρίου 2000
2010

Σειρά: «Μηνύματα» ἀριθμ. 2

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΟΛΒΙΟΝ ΕΤΟΣ
Μηνύματα Πρωτοχρονιᾶς



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2010

ΟΛΒΙΟΝ ΕΤΟΣ
Μηνύματα Πρωτοχρονιᾶς

Κείμενον:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Copyright: Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, 161 21 Καισαριανή
Τηλ. 210-72.24.123
www.imkby.gr (e-mail) info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-28-6

Περιεχόμενα

Πρόλογος	11
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2001	13
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2002	17
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2003	21
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2004	25
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2005	29
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2006	33
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2007	37
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2008	41
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2009	47
Μήνυμα Πρωτοχρονιᾶς 2010	55
Ἐπίλογος	61



Ὁ Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας: Μετέωρα.

Πρόλογος



Ἠν 21ην Ἰανουαρίου 2000 ἐκλέχθηκα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἑπομένη, 22 Ἰανουαρίου 2000, χειροτονήθηκα Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ διαδεχόμενος τὸν πρῶτο Μητροπολίτη της, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της τὸ 1974, κυρὸ Γεώργιο Προκόπη.

Τὶς ἀντίστοιχες ἡμέρες τοῦ Ἰανουαρίου 2010 συμπληρώνονται δέκα ἔτη ἐπισκοπικῆς διακονίας. Στὴν ἐπέτειο αὐτὴ ἐκδίδονται τὰ Πρωτοχρονιάτικα Μηνύματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν μὲ τὴν ὁλοκάρδια εὐχὴ ἔχοντες τὸ ζῇν νὰ πορευόμαστε μὲ τὸ εὖ ζῇν στὸ ἀεὶ ζῇν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Ἔγραφον τὴν 5η Δεκεμβρίου 2009

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2001

Ἀδελφοί μου καὶ Παιδιά μου



φιλάνθρωπος Θεὸς καὶ Πατέρας μας *«ὁ κρατῶν τὸν χρόνο στὴν ἀποκλειστική του ἐξουσία»*[1] μᾶς ἀξιώνει νὰ εἰσερχόμαστε σήμερα στὸ Νέο Ἔτος 2001, στὸ πρῶτο σωτήριο ἔτος τῆς τρίτης μετὰ Χριστὸν χιλιετίας.

Γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ δοξάζουμε τὸν Θεὸ καὶ Πατέρα μας, ποὺ μᾶς ἀξίωσε νὰ μετρήσουμε τὸ δισχιλιοστὸ πρῶτο ἔτος. Βιώνουμε τὸ γεγονὸς μὲ ταπείνωση καὶ τὸ προσεγγίζουμε μὲ τὴν προσευχή μας.

Ὁ κόσμος ὁλόκληρος, οἱ ἄνθρωποι ὅπου γῆς, προσβλέπουν μὲ ἔντονη προσδοκία καὶ ἐλπίδα πρὸς τὸ μέλλον, πρὸς τὴν ἀνατείλασα νέα χιλιετία, ὅτι θὰ λυθοῦν τὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ τοὺς ταλανίζουν, ὅτι θὰ ἐπικρατήσει εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, ὅτι ὅλοι θὰ εὐημεροῦν, ὅτι ὅλοι θὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ἀφθονία

1. *«Ὁ καιροὺς ἢ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος»* (Πρβλ. Πράξ. α« 7).

τῶν ἀγαθῶν, ὅτι θὰ σταματήσουν οἱ πόλεμοι, ὅτι θὰ ἐξαλειφθεῖ ἡ ἀθλιότητα καὶ ἡ ὑποβάθμιση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, ὅτι θὰ νικηθοῦν οἱ ἀσθένειες, ὅτι οἱ ἐπιστῆμες θὰ ἀνοίξουν νέες προοπτικές, ὅτι ἡ κοινωνία θὰ προοδεύσει, ὅτι θὰ ἐπικρατήσει ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀδελφοσύνη, ἡ ἰσότητα, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνοχή.

Μπροστὰ σ᾽ αὐτὰ τὰ ὁράματα ἔχουμε νὰ παρατηρήσουμε ὅτι·

α΄. Ὁ χρόνος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ του οὔτε καλὸς εἶναι οὔτε κακός. Δὲν φέρει τὴν εὐτυχία ἢ τὴν δυστυχία. Μιὰ τέτοια ἄποψη αἰχμαλωτίζει καὶ ὑποτάσσει τὸν ἄνθρωπο σὲ τυφλὲς καὶ ἄλογες δυνάμεις, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος κοσμήθηκε ἀπὸ τὸν Δημιουργό του μὲ τὴν λογική, τὴν βούληση, τὴν ἐλευθερία.

Κατὰ τὴν χριστιανικὴ ἄποψη, ὁ ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ μέσα στὸν χρόνο μὲ τὰ ἔργα του, τὶς σκέψεις του, τὶς ἰδέες του, τὶς ἐπιδιώξεις του, γεμίζει τὸν χρόνο μὲ φῶς, χαρά, ἀγάπη, εὐτυχία ἢ ἀντιθέτως μὲ σκοτάδι, ἀπελπισία, πόνο καὶ δυστυχία.

β΄. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ προσπαθοῦν νὰ πραγματοποιήσουν ὅλες τὶς ὡραῖες καὶ ἰδανικὲς αὐτὲς συνθῆκες τῆς ζωῆς, στηρίζονται σὲ ἐγκόσμιες δυνάμεις καὶ προσπάθειες καὶ σὲ ἐξωτερικούς, ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπο, παράγοντες. Τὸ στοιχεῖο αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ κάνει ὅλα αὐτὰ τὰ ὁράματα οὐτοπικά, ἀνέφικτα καὶ ἀπογοητεύει συνέχεια τὸν ἄνθρωπο.

γ΄. Τὴν ζωή μας, τὴν κοινωνία μας, τὸν κόσμο μας μόνο ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδὴ ὁ ἴδιος

ὁ Θεός, μποροῦν νὰ μεταμορφώσουν καὶ νὰ ἀνακαινίσουν. Κάθε ἔτος, κάθε ἡμέρα, κάθε ὥρα τῆς ζωῆς μας ὀφείλουμε νὰ τὴν ἀξιοποιοῦμε μὲ τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ γεμίζουμε τὸν χρόνο μας μὲ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ μᾶς παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν γράφει· *«Προσέχετε, λοιπόν, καλά, μὴ ζεῖτε ὡς ἀσύνετοι, ἀλλὰ ὡς συνετοί. Νὰ χρησιμοποιεῖτε σωστὰ τὸν χρόνο σας, γιατὶ ζοῦμε σὲ πονηροὺς καιρούς. Γι' αὐτὸ μὴν εἶσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ν' ἀντιλαμβάνεσθε τί θέλει ὁ Κύριος ἀπὸ σᾶς»*[2].

δ΄. Οὔτε οἱ ἐνδοκόσμιες δυνάμεις, οὔτε οἱ χαρισματικοὶ ἡγέτες, οὔτε τὰ εὐφυῆ συστήματα ἔχουν τὴν δύναμη νὰ ἀλλάξουν τὸν κόσμο, γιατὶ τὰ πάντα καὶ οἱ πάντες φέρουν μέσα τους τὴν πτώση καὶ τὴν φθορά. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ὅμως, ὅταν ἀναγεννηθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἀνακαινισθεῖ ἀπὸ τὴν καθαρτική, ἁγιαστικὴ καὶ θεοποιὸ χάρη τοῦ Θεοῦ, μπορεῖ νὰ μεταμορφώσει τὴν ζωή του, τὸν κόσμο, τὴν κοινωνία σὲ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ λύσει ὅλα του τὰ προβλήματα μὲ τὴν ὑπακοὴ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐφαρμογὴ τῶν θείων ἐντολῶν, τὴν ἄσκηση γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῶν ἀρετῶν.

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς εἰσερχόμαστε στὸν νέο χρόνο, ποὺ ἄρχισε νὰ μετρᾶ καὶ ἀτενίζουμε τὸ

2. *«Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι»* (πρὸς Ἐφεσίους ε« 15-17).

μέλλον μὲ τὴν αἰσιοδοξία ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ Ἐκκλησία μας.

Εὐλογῶ ὅλους πατρικὰ μὲ ἀγάπη.

Χρόνια Πολλά.

Εὐλογημένο καὶ τὸ Νέον Ἔτος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ 2001.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2002

Ἀδελφοί μου καὶ Παιδιά μου

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει νὰ εἰσέλθουμε σ᾽ ἕνα νέο χρόνο, τὸ σωτήριο ἔτος 2002. Στὴν ἀνατολὴ αὐτοῦ τοῦ νέου ἔτους εἶναι χρήσιμο νὰ θυμηθοῦμε μερικὲς ἱερὲς διδασκαλίες πέραν τῶν εὐχῶν, τὶς ὁποῖες καὶ δίνουμε καὶ λαμβάνουμε, φωτίζοντας τὸ μυστήριο τοῦ χρόνου.

❁

1. Ὁ χρόνος εἶναι δημιούργημα τοῦ Παναγάθου καὶ Εὐσπλάγχνου Θεοῦ Πατέρα μας καὶ μᾶς χαρίζεται γιὰ κάποιο σκοπό. Ὁ Θεὸς προϋπῆρχε τοῦ χρόνου. Μέσα ὅμως στὸν χρόνο ἐξετυλίχθηκε ἡ οἰκονομία Του, μὲ τὴν ὁποία τακτοποίησε, ἔθεσε σὲ τάξη, ὁλόκληρη τὴν δημιουργία Του ἀποβλέποντας στὸν ἄνθρωπο. Γι᾽ αὐτὸ κυβερνᾶ, διευθύνει τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀποβλέποντας σ᾽ ἕνα μυστηριῶδες σκοπό. Κορυφαία ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν χρόνο εἶναι τὸ μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ

Του, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο ἀνακαίνισε τὸν κόσμο καὶ ἀναγέννησε τὸν ἄνθρωπο σὲ ζωὴ αἰώνια.

❁

2. Ἐκεῖνο, ποὺ ἐπιδιώκει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ζεῖ μέσα στὸν χρόνο, εἶναι ἡ μεταστροφή του κατὰ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο μιὰ οὐσιαστικὴ ἀλλαγὴ ἐποχῆς. Αὐτὴ ἡ μεταστροφὴ εἶναι τὸ πέρασμα ἀπὸ τόν «παρόντα κόσμο» στόν «μέλλοντα κόσμο», ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο κόσμο, ποὺ σπεύδει πρὸς τὴν καταστροφή του, στοὺς νέους καιρούς, ποὺ πορεύονται πρὸς τὴν πλήρη ἀνέλιξή τους.

3. Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸν χρόνο στὴν αἰωνιότητα καθίσταται δυνατὸ μόνο μὲ τὴν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖται, κατὰ τὴν ἁγία Γραφή, ὁ *«δεκτός»* καιρός, *«ἡ ἡμέρα σωτηρίας»*[1], ποὺ τίθεται ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα στὴν διάθεση ὅλων, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀναγέννησή τους καὶ νὰ ζήσουν αἰώνια. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό «σήμερα» τοῦ Θεοῦ, στὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου κάθε ἄνθρωπος προσκαλεῖται στὴν μετάνοια, στὴν ἐπιστροφή. Ἔτσι ὁ χρόνος ἀποκτᾶ οὐσιαστικὸ νόημα καὶ ἀξία.

❁

4. Ἔχει λυτρωτικὴ σημασία νὰ ἀκούσουμε μὲ προσοχὴ τὴν φωνὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ λέει

1. *«Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας»* (πρὸς Β« Κορινθίους στ« 2).

σχετικὰ μὲ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς μας· *«Ἂν ἀκούσετε τὴν φωνὴ τοῦ Θεοῦ μὴ γίνεσθε σκληρόκαρδοι»*[2], δηλαδὴ μὴν ἀπιστεῖτε.

Ἡ ζωὴ τῆς ἁμαρτίας κουράζει, θλίβει, ἀπογοητεύει· *«προσπαθεῖστε, λοιπόν, νὰ εἰσέλθετε στὸν τόπο τῆς ἀναπαύσεως»*[3]. Αὐτὸς εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Σὲ ὅσους ἐρωτοῦν·

Πῶς θὰ ἐπιτευχθεῖ αὐτό;

Ἡ θεία φωνὴ ἀπαντᾷ·

«Ἀπὸ τώρα, λοιπόν, καὶ στὸ ἑξῆς πρέπει νὰ ζῆτε τὴν ὑπόλοιπη ζωή σας ὄχι σύμφωνα μὲ ἀνθρώπινες ἐπιθυμίες, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ»[4].

«Ἔχετε ὑποχρέωση νὰ περνᾶτε τὴν πρόσκαιρη ζωή σας πάνω στὴν γῆ μὲ σεβασμὸ στὸν Θεό»[5].

«Προσέχετε, λοιπόν, καλὰ πῶς ζῆτε· μὴ ζῆτε ὡς ἀσύνετοι, ἀλλὰ ὡς συνετοί. Νὰ χρησιμοποιεῖτε σωστὰ τὸν χρόνο σας, γιατὶ ζοῦμε σὲ πονηροὺς καιρούς. Γι' αὐτὸ μὴν εἶσθε ἄφρονες, ἀλλὰ νὰ ἀντιλαμβάνεσθε τί θέλει ὁ Κύριος ἀπὸ σᾶς»[6].

---

2. *«Ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν»* (πρὸς Ἑβραίους δ« 7).

3. *«Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν»* (πρὸς Ἑβραίους δ« 11).

4. *«Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον»* (Α« Πέτρου δ« 2).

5. *«Ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε»* (Α« Πέτρου α« 17).

6. *«Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου»* (πρὸς Ἐφεσίους ε« 15-17).

Εὐλογῶ πατρικὰ ὅλους καὶ εὔχομαι νὰ ἔχετε πλούσια τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας στὴν ζωή σας, στὶς οἰκογένειές σας, στὰ ἀγαθά, σωτήρια, εἰρηνικὰ καὶ δημιουργικὰ ἔργα σας.

Χρόνια Πολλά. Εὐλογημένο τὸ Νέο Ἔτος 2002.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2003

Ἀδελφοί μου καὶ Παιδιά μου

Ἡ εἴσοδός μας στὸ Νέο Ἔτος 2003, στὸ ὁποῖο μᾶς ἀξίωσε ἡ χρηστότητα καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ νὰ εἰσέλθουμε σήμερα, ἀνανεώνει τὰ ὁράματά μας, ζωηρεύει τὶς ἐλπίδες μας, δυναμώνει τὴν θέλησή μας νὰ ἀγωνισθοῦμε ἐντονώτερα καὶ ἀποτελεσματικότερα γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε τοὺς σκοποὺς τῆς προσωπικῆς ζωῆς μας, ἀλλὰ καὶ τοὺς γενικώτερους οἰκογενειακούς, κοινωνικούς, ἐθνικούς, ἀκόμη καὶ παγκόσμιους.

Πιστεύουμε, ὅτι κατὰ τὸ Νέο Ἔτος θὰ ἐπιλυθοῦν τὰ προβλήματά μας. Ὅτι θὰ ἐπικρατήσει, στὸν χειμαζόμενο ἀπὸ ταραχὲς κόσμο μας ἐπιτέλους εἰρήνη, ἀσφάλεια, εὐημερία. Ὅτι θὰ καταπολεμηθοῦν οἱ κοινωνικὲς ἀδικίες. Ὅτι θὰ σταματήσουν οἱ πόλεμοι. Ὅτι θὰ νικηθοῦν οἱ ἀσθένειες, ὁ θάνατος. Ὅτι ἡ ἐπιστήμη θὰ μᾶς προσφέρει περισσότερη γνώση. Ὅτι ἡ τεχνολογία θὰ μᾶς ἐξασφαλίσει ἀκόμη μεγαλύτερες ἀνέσεις.

Οἱ εὐχὲς ποὺ δίνουμε καὶ λαμβάνουμε κινοῦνται σ᾽ αὐτὸν τὸν ἄξονα.

Εὑρισκόμενοι ὅμως σήμερα στὸ κατώφλι τοῦ Νέου Ἔτους 2003, τὸ ὁποῖο ἀνέτειλε πρὶν ἀπὸ λίγες ὧρες, ἐπιθυμοῦμε πρῶτον νὰ ἀπευθύνουμε πρὸς ὅλους -τὸν Κλῆρο καὶ τὸν Λαό- τὶς πατρικὲς εὐχές μας καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσουμε, ὅτι προσευχόμαστε στὸν Κύριο καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ σᾶς εὐλογεῖ πλούσια, ὥστε νὰ μὴ στερεῖσθε τῶν ἀγαθῶν Του καὶ νὰ προοδεύετε καὶ νὰ προκόπτετε στὴν πίστη, στὴν ἀρετὴ καὶ νὰ ἀνακαινίζεσθε συνεχῶς μὲ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐν συνεχεία ἐπιθυμοῦμε νὰ κάνουμε μερικὲς σκέψεις, οἱ ὁποῖες θὰ συντελέσουν, ὥστε νὰ κατανοήσουμε τὴν ἀξία τοῦ χρόνου στὴν ζωή μας.

1. Τὸ αἴτημα τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπιδιώκει ἀκατάπαυστα τὴν ἀνανέωσή του. Δὲν θέλει νὰ συμβιβασθεῖ μὲ τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο, ἂν καὶ τὰ δύο εἶναι συνέπειες τῶν ἐπιλογῶν του. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνίκησε μὲ τὸν θάνατο καὶ τήν ἀνάστασή Του τὴν ἁμαρτία, τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο. Ἔτσι διαβίβασε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωή, ἀπὸ τὴν φθορὰ στὴν ἀφθαρσία, ἀπὸ τὴν ἀδοξία στὴν ἔνθεη δόξα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ ἀνανέωσή μας, ἡ καινὴ κτίση· *«Ὅταν κάποιος ἀνήκει στὸν Χριστό, εἶναι μιὰ καινούργια δημιουργία. Τὰ παλιὰ πέρασαν· ὅλα ἔχουν γίνει καινούργια»*[1]. Ὁ χῶρος πραγματώσεως

αὐτῆς τῆς ἀνανεώσεως καὶ βιώσεως τῆς ἐμπειρίας αὐτῆς εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Μὲ τὴν ζωή της, τὴν διδαχή της, τὴν λατρεία της καὶ τὸ ἦθος της ἀνακαινίζει τὸν ἐφθαρμένο καὶ παλαιούμενο ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

2. Βαθμίδα πρὸς τὰ κρείττονα.

Τὸ Νέο Ἔτος ἐπιθυμοῦμε καὶ εὐχόμαστε νὰ εἶναι βαθμίδα (σκαλοπάτι) πρὸς τὰ κρείττονα, πρὸς τὰ ἀνώτερα, τὰ καλλίτερα.

Ποιά εἶναι αὐτά;

Ἀπαντᾶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος· «*Ἀδελφοί μου, ὅ,τι εἶναι ἀληθινό, σεμνό, δίκαιο, καθαρό, ἀξιαγάπητο, καλόφημο, ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ τὴν ἀρετὴ καὶ εἶναι ἄξιο ἐπαίνου, αὐτὰ νὰ ἔχετε στὸ μυαλό σας*»[2].

Κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν Ἐκκλησία πρόοδος εἶναι ἡ πορεία πρὸς συνάντηση καὶ κοινωνία μὲ τὸν Θεό. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος, ὁ καθένας μας, ἀξιώνεται νά «*ἀνήκει στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, στὴν οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ*»[3].

---

1. «*Εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα*» (Β« Κορινθίους ε« 17).

2. «*Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστίν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε*» (Φιλιππησίους δ« 8).

3. «*Συμπολίτης τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ*» (πρὸς Ἐφεσίους β« 19).

3. «Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν».

Ὁ χρόνος μᾶς προσφέρεται ἀπὸ τὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα ὄχι γιὰ νὰ τὸν δαπανήσουμε ἄσκοπα, πολὺ δὲ περισσότερο ζώντας στὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ γιὰ νὰ προετοιμαστοῦμε γιὰ τὴν ἐρχόμενη λαμπρὴ Βασιλεία Του. Τὰ ἔσχατα ἔχουν εἰσβάλλει στὴν ζωή μας γιὰ νὰ τὴν μεταμορφώσουν ἀπὸ βίο βοσκηματώδη σέ *«ἐν Χριστῷ ζωή»*.

Γι᾽ αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συνιστᾶ· *«Προσέχετε, λοιπόν, καλὰ πῶς ζῆτε· μὴ ζῆτε ὡς ἀσύνετοι, ἀλλὰ ὡς συνετοί. Νὰ χρησιμοποιεῖτε σωστὰ τὸν χρόνο σας, γιατὶ ζοῦμε σὲ πονηροὺς καιρούς»*[4].

Σοφὸς κατὰ Θεόν εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ ζεῖ μὲ τὴν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐμπιστεύεται τὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα κατὰ τὸ παράγγελμα τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πιστεύουσας καὶ λατρεύουσας κοινότητας· *«Ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα»*.

Εὔχομαι ἡ Χάρη τοῦ Παναγάθου Θεοῦ νὰ εἶναι μαζί σας καθ᾽ ὅλο τὸ Νέο Ἔτος 2003 καὶ σὲ ὁλόκληρη τὴν ζωή σας.

Εὐλογημένο ἀπὸ Θεοῦ τὸ Νέο Ἔτος 2003.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

4. *«Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ᾽ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι»* (πρὸς Ἐφεσίους ε« 15-16).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2004

Ἀδελφοί μου καὶ Παιδιά μου

Η Πρωτοχρονιὰ εἶναι ἀσφαλῶς σημαντικὸς σταθμὸς στὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, εἴτε ἐπειδὴ ὑπάρχει σ᾽ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὸ αἴτημα τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως καὶ τῆς νίκης τοῦ χρόνου, τῆς ματαιότητος καὶ τῆς φθορᾶς, εἴτε ἐπειδὴ στηρίζεται ἡ ἐλπίδα τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς ζωῆς τους, γιὰ τοὺς ὁποίους κάθε ἄνθρωπος ἀγωνίζεται καὶ προσπαθεῖ. Γιὰ ἄλλους ἀκόμη ἡ Πρωτοχρονιὰ ἀποτελεῖ εὐκαιρία νὰ σχολιάσουν τὰ γεγονότα καὶ τὶς καταστάσεις τῆς σύγχρονης πραγματικότητας. Γιὰ τὸν χριστιανό, τὸν πιστὸ ἄνθρωπο, ἡ Πρωτοχρονιὰ ἀποτελεῖ μιὰ ἄριστη εὐκαιρία αὐτοκριτικῆς, κατὰ τὸν προτρεπτικὸ λόγο τοῦ Κυρίου μας *«εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου»*[1].

Παρὰ τὸν περισπασμό, τὸν διασκορπισμὸ τῆς προσοχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς θορύβους τῆς

1. *«Εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου»* (Ματθαίου στ« 6).

ζωῆς, τοὺς προερχόμενους *«ἐκ τῶν ἐγγὺς καὶ τῶν μακράν»* συμβαινόντων, τὴν λάμπουσα ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου, τὴν ἐφήμερη χαρὰ καὶ φθαρτὴ ἡδονή, ὁ πιστός, ὁ γνήσιος μαθητὴς τοῦ Κυρίου, καλεῖται νὰ ἐπιστρέψει πρὸς τὸν ἑαυτό του κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, *«πήγαινε στὰ βαθιά»*[2]. Νὰ συναγάγει, νὰ συγκεντρώσει τὶς δυνάμεις του, νὰ ἐπιστρέψει στὸ βάθος τῆς ὑπάρξεώς του, καί *«πρόσωπο μὲ πρόσωπο»*[3] νὰ διαλεχθεῖ μόνος του μὲ τὸν ἑαυτό του, γιὰ νὰ ἐλέγξει τὴν πορεία τῆς ζωῆς του. Ἔχουμε ὅλοι μας ἀνάγκη αὐτὴ τὴν αὐτοκριτικὴ καὶ ἀνάλυση τῆς ζωῆς μας.

❁

Στὴν διαδικασία τῆς αὐτοκριτικῆς μας, πρῶτον ἐξετάζουμε τοὺς ἑαυτούς μας ἐν σχέσει πρὸς τὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα μας· κατόπιν πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς πλησίον μας. Πολλοὶ ἀπατῶνται καὶ νομίζουν, ὅτι ὁ πλησίον εὑρίσκεται μακρυὰ καὶ δὲν σκέπτονται, ὅτι ὁ πλησίον εἶναι τὰ μέλη τῆς οἰκογένειάς τους, οἱ συνάδελφοι στὴν ἐργασία, οἱ συνεργάτες, οἱ οἰκεῖοι καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμη καὶ οἱ ἐχθροί. Καὶ σὲ τρίτο στάδιο ἡ αὐτοκριτικὴ ἀναφέρεται στὴν μελέτη τοῦ ἑαυτοῦ μας, «ἡμῶν αὐτῶν». Ἡ διαδικασία αὐτὴ τοῦ ἔλεγχου γίνεται ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν

2. *«Ἐπανάγαγε εἰς βάθος»* (Λουκᾶ ε« 4).
3. *«Ἐνώπιος ἐνωπίῳ»* (Ἐξόδου λγ« 11).

Αὐτοῦ. Ἀπό τήν διαδικασία αὐτὴ θὰ προκύψουν ὠφέλιμα συμπεράσματα γιὰ τὴν πορεία μας καὶ τὴν ζωή μας. Ἀπ' αὐτὴ θὰ ἀντλήσουμε δύναμη γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγώνα μας καὶ ἔμπνευση γιὰ νὰ ὁραματισθοῦμε καὶ νὰ προσπαθήσουμε ἀκόμη περισσότερο καὶ ἐντονώτερα, γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε.

❁

Ἀδελφοί μου καὶ παιδιά μου

Μὲ τὶς πρωτοχρονιάτικες αὐτὲς σκέψεις σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιες πατρικὲς εὐχές, γιὰ νὰ ἑορτάσετε μία χριστιανικὴ καὶ πνευματικὴ Πρωτοχρονιά.

Εὐλογημένο ἀπὸ τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος τὸ Νέο Ἔτος 2004.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2005

Ἀδελφοί μου καὶ Παιδιά μου



χρόνος, ὅπως καὶ ὁ χῶρος, εἶναι δημιουργίες τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἁγία Γραφὴ διδάσκει, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν τετάρτη ἡμέρα τῆς δημουργίας ἐδημιούργησε τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιο καὶ τὴν σελήνη προκειμένου νὰ εἶναι *«εἰς σημεῖα μετεωρολογικῶν καὶ ἄλλων φαινομένων, καὶ ἂς χρησιμεύουν εἰς κανονικὴν μεταβολὴν καὶ διάκρισιν τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔτους, τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν ἐτῶν»*[1]. Μόνος ὁ Θεὸς δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτά. Εἶναι ἄχρονος καὶ αἰώνιος. Ἐμεῖς δημιουργηθήκαμε καὶ κινούμαστε περιοριστικῶς ἐντὸς αὐτῶν. Δὲν εἴμαστε ἄναρχοι. Ἀφετηρία μας ἔχουμε τὴν γέννηση καὶ τό *«μία φορὰ πεθαίνουμε»*[2], ἀνεξάρτητη καὶ ἀναπόφευκτη ἐπίγεια αὐλαία.

---

1. *«Εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρες καὶ εἰς ἐνιαυτούς»* (Γένεσις α« 14).

2. *«Ἅπαξ ἀποθανεῖν»* (πρὸς Ἑβραίους θ« 27).

Μέσα σ᾽ αὐτὴ τὴν πορεία τοῦ χρόνου μὲ τὸ χθές, τὸ σήμερα καὶ τὸ αὔριο, ἐπεμβαίνει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μὲ σκοπὸ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, δίνοντάς μας ζωή, ἐπειδὴ ἡ ἁμαρτία συνεπάγεται τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει τελικὰ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ χρόνου χαρίζοντάς μας τὴν αἰωνιότητα.

Ὁ Κύριος μᾶς δίνει τὸν χρόνο, τὴν κάθε στιγμή, τὴν κάθε ἡμέρα, τὸ κάθε ἔτος, ἀλλὰ περιμένει καὶ καρπούς. Ὅλοι εἴμαστε *«φυτεμένοι στὸ ἀμπέλι του»*[3], δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησία Του. Ἔχει μάλιστα τοποθετήσει καὶ ἀμπελουργὸ γιὰ νὰ καλλιεργεῖ τὴν ἄμπελο, δηλαδὴ τοὺς ποιμένες καὶ τοὺς ἄλλους ἱεραποστολικοὺς ἐργάτες. Κι ἔρχεται ὁ Κύριος *«ζητῶν καρπόν»* ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο.

Καὶ ποιός εἶναι ὁ καρπὸς ποὺ ζητεῖ ὁ Κύριος; Ζητεῖ·

* Μετάνοια καὶ ἔργα ἄξια τῆς μετάνοιας[4].

* Καρπό, γιὰ ἁγιασμὸ ζωῆς[5].

* Καρποὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ Ὁποῖο ἀφειδωλεύτως μᾶς δίνει[6].

* Καρπό, ὁ ὁποῖος βγαίνει ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ ἐγώ μας[7].

* Καρπό, μένοντας ἐν Χριστῷ[8].

---

3. *«Ἐν τῷ ἀμπελῶνι πεφυτευμένοι»* (Λουκᾶ ιγ΄ 6).
4. Ματθαίου ιγ΄ 8.
5. Πρὸς Ρωμαίους στ΄ 22.
6. Πρὸς Γαλάτας ε΄ 22.
7. Ἰωάννου ιβ« 24.
8. Ἰωάννου ιε« 14.

Εὐχόμαστε *«τοῦτο τὸ ἔτος»*[9] νὰ εἶναι ἔτος καρποφορίας καὶ πνευματικῆς προόδου καὶ προκοπῆς. Εὐλογημένο ἀπὸ Θεοῦ τὸ Νέο Ἔτος 2005.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

9. Λουκᾶ ιγ« 7.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2006

Ἀδελφοί μου καὶ Παιδιά μου



Κύριος τῆς ζωῆς μᾶς ἀξίωσε νὰ εἰσέλθουμε στὸ Νέο Ἔτος 2006. Εὑρισκόμενοι στὴν εἴσοδο αὐτοῦ, ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ παροῦσα ζωὴ νοηματοδοτεῖται ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα· ἡ ἀξία τοῦ χρόνου ἔγκειται στὸ ἐὰν θὰ κριθοῦμε ἄξιοι νὰ εἰσέλθουμε στὴν αἰώνια ζωή.

Ἀκριβῶς ὅμως, ἐπειδὴ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ προοπτικὴ τῆς ζωῆς, ὀφείλουμε νὰ δικαιώσουμε στὴν πορεία τῆς ζωῆς μας τὴν ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ μας, νὰ χαροῦμε τὴν ὕπαρξή μας καὶ τὴν ζωή μας.

Τὸν κώδικα συμπεριφορᾶς μᾶς τὸν ὑποδεικνύει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς Πατέρας μας στὴν Παλαιὰ Διαθήκη μὲ τοὺς λόγους *«σκέψου καὶ φρόντιζε, ὥστε ἡ διαγωγή σου νὰ εἶναι καλὴ καὶ ἀξιέπαινος ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων»*[1], καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη μὲ

1. *«Προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων»* (Παροιμιῶν γ« 4).

τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου *«ἂν θέλεις νὰ μπεῖς στὴ ζωή, τήρησε τὶς ἐντολές»*[2]. Οἱ λόγοι αὐτοὶ σημαίνουν νὰ λαμβάνουμε πρόνοια καὶ φροντίδα, ὥστε ἡ διαγωγή μας νὰ εἶναι ἐπαινετὴ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀνθρώπων. Θὰ εἶναι δὲ ἐπαινετή, ὅταν τηροῦμε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ.

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τὴν γήϊνη διάστασή της, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι διφυής, μὲ σῶμα καὶ πνεῦμα. Γι᾽ αὐτὸ εἶναι συγχρόνως ὑλικὸς καὶ πνευματικός, ἐπίγειος καὶ θνητός, ἀλλὰ συγχρόνως οὐράνιος καὶ ἀθάνατος. Γι᾽ αὐτὸ καὶ ἡ ζωή του ἔχει ἀναφορὰ στὸν Θεὸ ἀπὸ τὸν Ὁποῖο λαμβάνει ἐντολὲς καὶ ὀφείλει νὰ συμμορφώνεται κατὰ τὸ θεῖο θέλημα καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς ἀδελφούς του στὴν γῆ, μὲ τοὺς ὁποίους συμπορεύεται στὸ ταξίδι τῆς ζωῆς. Ἔτσι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὰ αἰώνια καὶ τὰ πρόσκαιρα, συνυπάρχουν στὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου σ᾽ ἕνα κοινὸ σημεῖο ἀναφορᾶς καὶ σκοποῦ· στὴν καλὴ διαγωγή μας πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν ἐρωτήθηκε σχετικῶς μὲ τὸ θέμα αὐτῆς τῆς μεγάλης ἐντολῆς, ἔδωσε τελειοποιημένη τὴν ἀπάντηση καὶ ἐδίδαξε· *«Νὰ ἀγαπᾶς τὸν Κύριο τὸν Θεό σου μὲ ὅλη τὴν καρδιά*

2. *«Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν τήρησον τὰς ἐντολάς»* (Ματθαίου ιθ΄ 17).

σου, μὲ ὅλη τὴν ψυχή σου καὶ μὲ ὅλο τὸν νοῦ σου… καὶ τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτό σου»[3].

❁

Εὔχομαι νὰ διανύσουμε *«τὴν πρόσκαιρη ζωή μας πάνω στὴν γῆ μὲ σεβασμὸ στὸν Θεό»*[4], κατὰ τὸ Νέο Ἔτος 2006 τηροῦντες αὐτὴ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου.

Εὐλογημένο τὸ Νέο ἔτος.

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς εὐχὲς
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

3. *«Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου… καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν»* (Ματθαίου κβ΄ 35-40).

4. *«Ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ἡμῶν χρόνον»* (Α΄ Πέτρου α΄ 17).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2007

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί



οῦ ἔτους ἡ διαδοχὴ καὶ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν χρονικῶν περιόδων συνεπάγεται τὴν μεταβολὴ καὶ ἀλλοίωση τῶν πάντων. Οἱ πάντες βιώνουμε αὐτὴ τὴν ἀλήθεια καὶ ὡς αὐταπόδεικτη δὲν ἀπαιτεῖ καὶ περαιτέρω ἐπιβεβαίωση.

Ὡστόσο καὶ παρὰ ταῦτα ἀναλλοίωτος καὶ ἀμετάβλητος εἶναι καὶ παραμένει μόνο ὁ δημιουργὸς Θεός, ἐπειδὴ εὑρίσκεται ἐκτὸς χρόνου καὶ χώρου, πέρα καὶ πάνω ἀπὸ τὶς συντεταγμένες τῆς ματαιότητας καὶ τοῦ πρόσκαιρου, ὅπως ὁ Ἴδιος διακήρυξε *«διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας καὶ δὲν ἀλλοιώνομαι οὔτε μεταβάλλομαι»*[1].

❁

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ

1. *«Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι»* (Μαλαχίου γ΄ 6).

«ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας». Προϋπῆρχε τῆς δημιουργίας καὶ εἶναι δημιουργὸς αὐτῆς, γιαυτὸ προσδιώρισε τὸν σκοπὸ καὶ τὸ νόημα τῆς ζωῆς μας καὶ ὅλης τῆς δημιουργίας, κατὰ τὸν θεόπνευστο λόγο τῆς ἁγίας Γραφῆς *«γιὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα σὲ ὅλους»*[3].

Κατὰ τὸν ἀποστολικὸ αὐτὸ λόγο, σκοπὸς τῆς δημιουργίας εἶναι τὰ πάντα νὰ προσφερθοῦν στὸν Τριαδικὸ Θεό, ὡς εὐχαριστία, ὁ Ὁποῖος δώρησε στὰ δημιουργήματα πρῶτον τὴν ὕπαρξη καὶ μὲ τὴν δημιουργία τους τὰ ἔφερε ἐκ τοῦ μηδενὸς στὴν ὕπαρξη καὶ δεύτερον μὲ τὸ μυστήριο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας θὰ τὰ ἐλευθερώσει ἀπὸ τὴν ροπὴ πρὸς τὴν φθορά, τὸν θάνατο καὶ τὸν ἀφανισμό, στὰ ὁποῖα ὑποτάχθηκαν μὲ εὐθύνη τοῦ ἀνθρώπου[4], κατὰ τό *«καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὴν δουλεία στὴν φθορά, γιὰ νὰ συμμετάσχει στὴν ἐλευθερία ποὺ θὰ ἀπολαμβάνουν τὰ δοξασμένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ»*[5].

Ἀσφαλῶς ὅλα αὐτὰ ἀφοροῦν πρωτίστως τὸν ἄνθρωπο.

Γιὰ τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ὁ Υἱὸς τοῦ

2. *«Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν»* (Ἰωάννου α΄ 1).

3. *«Ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν»* (πρὸς Α΄ Κορινθίους ιε΄ 28).

4. *«Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ᾽ ἐλπίδι»* (πρὸς Ρωμαίους η΄ 20).

5. *«Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»* (πρὸς Ρωμαίους η΄ 21).

Θεοῦ ἐνανθρώπησε, καὶ ἐνῶ ἐμεῖς δημιουργηθήκαμε καὶ ὑπάρχουμε προελθόντες ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία, Ἐκεῖνος ὑπῆρχε προαιωνίως καὶ ἔγινε αὐτὸ ποὺ δὲν ἦταν, δηλαδὴ ἄνθρωπος, γιὰ νὰ μᾶς καλέσει νὰ γίνουμε καὶ μεῖς μὲ τὴν συγκατάθεσή μας, αὐτὸ ποὺ δὲν εἴμαστε, δηλαδὴ θεοὶ κατὰ χάριν. Γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος· *«Ἐνῶ ἦταν πλούσιος ἔγινε γιὰ χάρη σας φτωχός, γιὰ νὰ μπορέσετε ἐσεῖς μὲ τὴν πτωχεία τὴν δική Του νὰ πλουτήσετε»*[6]. Αὐτὴ ἡ συγκατάθεσή μας στὸν θεῖο σκοπὸ καὶ στὴν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς ζωῆς μας ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὴν πίστη μας καὶ τὴν ὑπακοή μας στὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατέρα μας. Γι᾽ αὐτὸ τὸ θέμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διδάσκει, ὅτι *«ὁ Θεὸς φανέρωσε τὴν χάρη του, γιὰ νὰ σώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὴ μᾶς καθοδηγεῖ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀσέβεια καὶ τὶς ἁμαρτωλὲς ἐπιθυμίες καὶ νὰ ζήσουμε μὲ σωφροσύνη, μὲ δικαιοσύνη καὶ μὲ εὐσέβεια στὸν παρόντα αἰώνα»*[7].

Αὐτὴ τὴν εὐχὴ ἐπαναλαμβάνω μὲ ἀγάπη γιὰ ὅλους μας· νὰ ζήσουμε ὄχι μόνο τὸ 2007, ἀλλὰ ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας σωφρόνως, δηλαδὴ μὲ ἐγκράτεια ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας, δικαίως, δη-

6. *«Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 9).

7. *«Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι»* (πρὸς Τίτον β΄ 11-12).

λαδὴ μὲ δικαιοσύνη πρὸς τοὺς πλησίον μας καὶ εὐσεβῶς, δηλαδὴ μὲ σεβασμὸ καὶ ὑπακοὴ πρὸς τὸν Θεό.

❋

Εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Πανάγαθο Κύριο καὶ Θεό μας τὸ Νέο Ἔτος 2007.

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς εὐχές.
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2008

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί



Κύριος, ποὺ ἔχει καὶ κρατᾶ στὴν ἐξουσία Του τοὺς καιροὺς καὶ χρόνους καὶ τὴν δική μας ζωή, εὐδόκησε νὰ ἀνατείλει γιὰ μᾶς ὁ Νέος σωτήριος Ἐνιαυτὸς 2008. Εἰσερχόμενοι σ᾽ αὐτὸν καθῆκον ἔχουμε νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Πανάγαθο Θεό μας, ποὺ εὐδόκησε καὶ μᾶς ἀξίωσε νὰ δοῦμε τὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου Ἔτους.

❁

Σήμερα ὅμως ἀκοῦμε ἐπικαίρως τὶς ἱερὲς φωνές, ποὺ μᾶς ὑπενθυμίζουν μεγάλες ἀλήθειες, τὶς ὁποῖες ἡ τύρβη καὶ οἱ μέριμνες τοῦ βίου ἀπώθησαν στὴν λήθη.

α΄. Ἡ παροῦσα ζωή μας ἀποκτᾶ ἀξία, νόημα καὶ σκοπὸ ὅταν ἐκκεντρισθεῖ στὴν ρίζα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί *«μετέχει στὴν πλούσια τροφὴ ποὺ δίνει ἡ ρίζα»*[1].

1. *«Συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πιότητος αὐτῆς»* (πρὸς Ρωμαίους ια΄ 17).

Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως τὴν ἑορτάζουμε αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὴν Ἐκκλησία μας κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγο· *«γνωρίζετε, βέβαια, τὴ χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦταν πλούσιος ἔγινε γιὰ χάρη σας φτωχός, γιὰ νὰ μπορέσετε ἐσεῖς μὲ τὴν πτωχεία τὴν δική Του νὰ πλουτήσετε»*[2].

Ἐμεῖς οἱ στερούμενοι τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ χαρισμάτων γινόμαστε κοινωνοὶ τῆς ποιότητας, δηλαδὴ τοῦ πλούτου τῆς θείας ζωῆς, ὅταν εἴμαστε ζωντανὰ μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετέχουμε στὰ ἱερώτατα μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὰ ἅγια Μυστήρια πραγματοποιεῖται ἡ ἕνωσή μας μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ δι᾽ Αὐτοῦ μὲ τὸν Θεό.

Ἔτσι ὁ χρόνος μεταβάλλεται σὲ αἰωνιότητα καὶ ὁ Χριστὸς γίνεται ἡ γέφυρα γιὰ νὰ περάσουμε ἀπὸ τὴν ματαιότητα καὶ φθαρτότητα τοῦ χρόνου στὴν δόξα τῆς αἰώνιας ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

❁

β΄. Οἱ καιροὶ τῆς ζωῆς μας εὑρίσκονται στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Σταθερὴ διδασκαλία τῆς ἁγίας Γραφῆς εἶναι, ὅτι ὁ Θεὸς κινεῖ τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου καὶ τὴν προσωπική μας. Διαμορφώνει τὶς ἐξελίξεις κατὰ

2. *«Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 9).

τὸν τρόπο ποὺ ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβει καὶ νὰ ἐξηγήσει ἡ λογική μας,

Ὁ Θεὸς γιὰ νὰ βοηθήσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι ἔχει στὰ χέρια Του τὴν πορεία τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς μας ἐρωτᾶ διὰ τοῦ προφήτου Ἡσαΐα «Ἐγὼ θὰ κάμω ὅ,τι ἀπεφάσισα, καὶ ποιός θὰ ἠμπορέσει ποτὲ νὰ ματαιώσει αὐτό;»[3].

Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπαντᾶμε· *«Καὶ ὅμως ὁ Θεός μας ὑπάρχει παντοῦ, στὸν οὐρανὸ καὶ στὴν γῆ, καὶ ὅλα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἠθέλησε καὶ θέλει, ἔπραξε καὶ πράττει»*[4].

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Θεοῦ Πατέρα γιὰ τὴν ζωή μας ἐκήρυξε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς προτρέποντας τοὺς ἀνθρώπους· *«Ὁ οὐράνιος ὅμως Πατέρας σας ξέρει καλὰ ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ὅλα αυτά»*[5], καὶ ὅτι *«Ὅσο γιὰ σᾶς, ὁ Θεὸς ἔχει μετρημένες καὶ τὶς τρίχες τῆς κεφαλῆς σας»*[6].

Ἡ προστασία τοῦ Θεοῦ Πατέρα ἐκδηλώνεται κατὰ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι *«δὲν θὰ χαθεῖ ὅμως οὔτε μιὰ τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλι σας»*[7].

Ἐπειδὴ ζοῦμε σὲ ἐποχὴ ἀνασφάλειας καὶ

---

3. *«Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;»* (Ἡσαΐου μγ΄ 13).

4. *«Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε»* (Ψαλμοῦ ριγ΄ (ριδ΄) 113, 11).

5. *«Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων»* (Ματθαίου ς΄ 32).

6. *«Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί»* (Ματθαίου ι΄ 30).

7. *«Θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται»* (Λουκᾶ κα΄18).

ποικίλων κινδύνων ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ, σήμερα στὴν ἀρχὴ τοῦ Νέου Ἔτους, νὰ ἐμπιστευόμαστε τὴν ζωή μας, τοὺς οἰκείους μας καὶ τὶς ὑποθέσεις μας στὴν ἀγαθότητα καὶ στὴν πρόνοια τοῦ Κυβερνήτη Θεοῦ καὶ Πατέρα μας κατὰ τὴν προτροπή· *«ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα»*.

❁

γ΄. Ἡ ἱστορία ἐκπληρώνει τὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Κύριος ποὺ κυβερνᾶ τὸν κόσμο μὲ σοφία, παντοδυναμία, δικαιοσύνη καὶ ἀγαθότητα κατευθύνει τὴν ἱστορία, ὥστε νὰ ἐκπληρώνει καὶ νὰ πραγματοποιεῖ τοὺς δικούς Του σκοπούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι πάντοτε ἀγαθοὶ καὶ σωτήριοι *«ὁ Θεὸς εἶχε προβλέψει κάτι καλύτερο γιὰ μᾶς»*[8].

Σύμφωνα μὲ αὐτὸν τὸν κανόνα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνηνθρώπησε *«ὅταν ἔφτασε ἡ ὥρα ποὺ εἶχε καθορίσει ὁ Θεός»*[9].

Ἂς μάθουμε καὶ μεῖς νὰ περιμένουμε, ὅπως οἱ δίκαιοι, νὰ ἔρθει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου γιὰ τὶς ὑποθέσεις μας. Αὐτὸ τὸ γνωρίζει ὁ Κυριός μας ὡς Παντογνώστης καλλίτερα ἀπὸ μᾶς.

❁

Εὔχομαι σήμερα μὲ πατρικὴ ἀγάπη ὁ Ἄναρχος Κύριός μας νὰ χαρίζει σὲ ὅλους μας ὅλες τὶς ἡμέρες

8. *«Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλέποντος»* (πρβλ. πρὸς Ἑβραίους ια΄ 40).

9. *«Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου»* (πρὸς Γαλάτας δ΄ 4).

τοῦ 2008 καὶ νὰ εὐλογήσει αὐτὲς οἱ ἡμέρες νὰ εἶναι ἡμέρες σωτηρίας καὶ μετοχῆς στὴν θεία ζωὴ γιὰ ὅλους μας, ἡμέρες ἐμπιστοσύνης στὸν Θεὸ καὶ Πατέρα μας, ἡμέρες ποὺ θὰ συμπληρωθεῖ ὁ χρόνος γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ἀγαθὰ καὶ σωτήρια αἰτήματά μας.

Ὁ Θεὸς νὰ εἶναι μαζὶ μὲ ὅλους μας.

Εὐλογημένο καὶ σωτήριο τὸ Νέο Ἔτος 2008.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν.
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2009

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί



τὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου σωτηρίου Ἔτους 2009 μαζὶ μὲ τὶς ἑόρτιες εὐχὲς γιὰ ὑγεία, εὐτυχία, προκοπὴ καὶ κάθε καλό, ἐπιβάλλεται νὰ ἀκούσουμε μὲ προσοχὴ τὶς θεῖες φωνὲς ποὺ μᾶς θυμίζουν τὶς αἰώνιες ἀλήθειες τῆς πνευματικῆς ζωῆς μας, ποὺ μᾶς ἐλευθερώνουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τῶν ματαίων ἐπιγείων καὶ προσκαίρων ἐγκοσμίων καὶ διανοίγουν λυτρωτικὰ τοὺς ὁρίζοντες τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας στὰ αἰώνια καὶ ἄφθαρτα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

1. Ὁ σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος Κύριός μας

Ἀπέναντι στὸν ἀσταθῆ καὶ συνεχῶς μεταβαλλόμενο κόσμο ποὺ ζοῦμε, ὁ Κύριος μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι Αὐτὸς παραμένει σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος στὰ πάντα.

«Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας καὶ δὲν ἔχω μεταβληθεῖ στὸ ἐλάχιστο»[1].

Αὐτὸς εἶναι τὸ σταθερὸ σημεῖο ἀναφορᾶς τῆς ζωῆς μας κατὰ τὴν ἀποστολικὴ διακήρυξη.

«Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἴδιος χθές, σήμερα καὶ γιὰ πάντα»[2].

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι σταθερός·

α΄. Στὶς ἀρχές Του, ὅπως διακήρυξε μὲ αὐθεντία·

«Σᾶς βεβαιώνω πὼς ὅσο ὑπάρχει ὁ κόσμος, ἕως τὴν συντέλειά του, δὲν θὰ πάψει νὰ ἰσχύει οὔτε ἕνα γιῶτα ἢ μία ὀξεῖα ἀπὸ τὸν νόμο»[3].

β΄. Στὴν ἀγάπη Του γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχει σκοπὸ τὴν σωτηρία τους.

«Ὁ Ὁποῖος θέλει νὰ σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ γνωρίσουν σὲ βάθος τὴν ἀλήθεια»[4].

γ΄. Στὴν εὐνοϊκὴ μεσιτεία Του στὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα γιὰ μᾶς.

«Ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ παραμένει αἰώνιος… μπορεῖ νὰ σώζει γιὰ πάντα ὅσους πλησιάζουν μέσῳ αὐτοῦ τὸν Θεό… καὶ νὰ μεσιτεύει γι᾽ αὐτούς»[5].

---

1. *«Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι»* (Μαλαχίου γ΄ 6).

2. *«Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας»* (πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 8).

3. *«Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται»* (Ματθαίου ε΄ 18).

4. *«Ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»* (Πρὸς Τιμόθεον Α΄ β΄ 4).

5. *«Ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα… ὅθεν καὶ σῴ-*

δ΄. Στὴν ἀπολυτρωτικὴ θυσία Του γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ τὴν ἀποκατάστασή μας στὸν αἰώνιο πνευματικὸ κόσμο.

«Μὲ μία μόνο προσφορὰ ὁδήγησε στὴν τελειότητα γιὰ πάντα αὐτοὺς ποὺ ἐξαγνίσθηκαν μὲ τὸ αἷμα Του» «εἶναι φανερὸ πὼς ὅπου ὑπάρχει συγχώρηση ἁμαρτιῶν δὲν χρειάζεται θυσία γι᾽ αὐτές»[6].

ε΄. Σὲ ὅλες τὶς σωτήριες ἀποφάσεις Του.

«Θὰ κάνω ὅ,τι ἀποφάσισα· καὶ ποιός θὰ ματαιώσει αὐτό;»[7].

στ΄. Στὴν κλήση Του γιὰ νὰ σωθοῦμε καὶ στὶς πλούσιες δωρεές Του.

«Γιατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἀνακαλεῖ τὶς δωρεές Του οὔτε τὴν κλήση Του»[8].

2. Ὁ Κύριος εἶναι τὸ ἀκλόνητο στήριγμα τῆς ζωῆς μας

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπογοητεύεται ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐμπιστεύθηκε καὶ ἐστήριξε τὶς ἐλπίδες τῆς ζωῆς του ἢ ἀδικεῖται ἢ διώκεται, ὁ Κύριος τοῦ ὑποδεικνύει νὰ μὴν ἀπελπίζεται, ἀλλὰ νὰ στηρίζεται σ᾽ Αὐτόν, οἰκοδομώντας τὴν ζωή του ἐπὶ τὴν ἀσάλευ-

---

ζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι᾽ αὐτοῦ τῷ Θεῷ.. καὶ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν» (πρὸς Ἑβραίους ζ΄ 24-25).

6. *«Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους». «Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας»* (πρὸς Ἑβραίους ι΄ 14, 18).

7. *«Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;»* (Ἡσαΐου μγ΄ 13).

8. *«᾽Αμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ»* (πρὸς Ρωμαίους ια΄ 29).

το πέτρα, ὥστε, ὅταν κατεβεῖ ἡ βροχὴ καὶ ἔλθουν οἱ ποταμοὶ καὶ πνεύσουν οἱ ἄνεμοι, νὰ μὴ καταποντισθεῖ, διότι *«ἔχει θεμελιωθεῖ πάνω στὸν βράχο»*[9] *«καὶ αὐτὸς ὁ βράχος εἶναι ὁ Χριστός»*[10].

Μὲ ἐμπιστοσύνη ὁ πιστὸς ἀπευθύνεται στὸν Κύριο ζητώντας τὴν σωτηρία του·

«Σὲ σένα, Κύριε, ὕψωσα τὴν ψυχή μου, τὸν Θεό μου. Σὲ σένα στήριξα τὴν πεποίθησί μου. Μὴ μὲ ἀφήσεις ποτὲ νὰ ντροπιαστῶ»[11].

Ἡ πεποίθηση, ὅτι ὁ Κύριός μας εἶναι ὁ σοφὸς κυβερνήτης τῆς ζωῆς μας, διαλύει τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ἀνασφάλεια ποὺ δημιουργοῦν οἱ ἀνθρώπινες ἀποτυχίες.

Ὁ Θεός *«ποὺ ἔκανες ὅσα ὑπῆρχαν καὶ πρὶν ὑπάρξει χρόνος καὶ ὅσα συνέβηκαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὰ ἑπόμενα καὶ τὰ σημερινά. Σὺ ἔχεις σκεφθεῖ ἐπίσης καὶ ἔχεις σχεδιάσει καὶ ὅσα θὰ γίνουν στὸ μέλλον. Ὅλα, ὅσα σκέφθηκες Σὺ ἔγιναν καὶ πραγματοποιοῦνται»*[12], διέταξες, δηλαδὴ τακτοποίησες *«ὅλα μὲ μέτρο καὶ ὑπολογισμὸ καὶ μὲ ζύγισμα»*[13].

---

9. *«Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν»* (Ματθαίου ζ΄ 25).

10. *«Ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός»* (πρὸς Κορινθίους Α΄ ι΄ 4).

11. *«Πρός σε, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου. ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην»* (Ψαλμὸς κδ΄ (κε΄) 24, 1-2).

12. *«Ὅς ἐποίησε τὰ πρότερα ἐκείνων καὶ ἐκεῖνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενοήθη καὶ ἐγενήθησαν ἃ ἐνενοήθη»* (Ἰουδὶθ θ΄ 5).

13. *«Πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ»* (Σοφία Σολομῶντος ια΄ 20).

Ἀπὸ αὐτὰ ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία δὲν ἐκτυλίσσεται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους ἑνὸς τυφλοῦ πεπρωμένου. Ἡ Ἐκκλησία δὲν δέχεται τὴν μηχανιστικὴ ἑρμηνεία τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς.

3. Ὁ χρόνος ἐξυπηρετεῖ τὸ μυστήριο τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ

Ἀντίθετα στὴν ἀντίληψη ὅτι τὰ πάντα ἐξελίσσονται στὴν τύχη ἡ ἁγία Γραφὴ διδάσκει ὅτι ὁ κόσμος καὶ ἡ ἱστορία πορεύονται πρὸς ἕνα σκοπὸ κατὰ τὸ ἅγιο καὶ τέλειο θέλημα τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ τὸν θεῖο σκοπὸ προσδιόρισε ὁ ἀπόστολος Παῦλος *«ἔτσι ὁ Θεὸς θὰ βασιλεύσει πλήρως πάνω σὲ ὅλα»*[14].

Αὐτὸς ὁ σκοπὸς ἀποτελεῖ τὸ μυστήριο τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ *«δηλαδὴ νὰ ἑνώσει ὅλα, οὐράνια καὶ ἐπίγεια, στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ»*[15].

Ἡ ἀνακεφαλαίωση αὐτὴ ἐνεργεῖται στὸν χρόνο καὶ συνιστᾶ τὴν προσφερομένη ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ σωτηρία καὶ ἀπολύτρωση ἀπὸ τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο. Ἡ συμμετοχή μας στὴν αἰώνια ζωὴ νοηματοδοτεῖ τὸν χρόνο τῆς παρούσης ζωῆς μας, γίνεται γιὰ μᾶς τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ὁ καιρὸς τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

---

14. *«Ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν»* (πρὸς Κορινθίους Α΄ ιε΄ 28).

15. *«Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ»* (πρὸς Ἐφεσίους α΄ 10).

Εὔλογα τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἐμεῖς ἀνήκουμε στὴν ἑνωμένη μὲ τὸν Χριστὸ ἀνθρωπότητα.

4. Ἡ ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς παρούσης ζωῆς μας

Ἡ χρυσὴ γλώσσα τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἅγιος πατέρας μας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μιὰ πρωτοχρονιὰ συμβούλευε τοὺς πιστοὺς στὴν ἐποχή του καὶ μᾶς σήμερα νὰ δίνουν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ στὴν ζωή τους μὲ τὰ ἑξῆς·

«Αὐτὰ νὰ συλλογίζεσαι μὲ ἀφορμὴ τὶς νουμηνίες, αὐτὰ νὰ ἐνθυμεῖσαι σὲ κάθε ἀλλαγὴ τῶν ἐτῶν· ἂς σκεπτόμαστε τὴν μέλλουσα κρίση, μήπως πεῖ κάποιος καὶ σὲ μᾶς αὐτὸ ποὺ ἐλέχθηκε ἀπὸ τὸν προφήτη στοὺς Ἰουδαίους· "τελείωσαν οἱ ἡμέρες τους στὴν ματαιότητα καὶ τὰ ἔτη τους αἰφνιδίως"»[16].

❁

Εὔχομαι πατρικὰ νὰ διανύσουμε τὶς ἡμέρες τοῦ Νέου Ἔτους 2009 μὲ ἐμπιστοσύνη στὸν ἀληθινὸ καὶ ζωντανὸ Κύριο Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα μας κατὰ τὴν εὐχή

16. *«Ταῦτα ἀπὸ νουμηνίας φιλοσόφει, ταῦτα ἀπὸ τῆς περιόδου τῶν ἐνιαυτῶν ἀναμιμνήσκου· τῆς μελλούσης ἡμέρας ἀναλογιζώμεθα, μή ποτε καὶ πρὸς ἡμᾶς εἴπῃ τις ἐκεῖνο, τὸ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους εἰρημένον τῷ προφήτῃ· Ὀ Ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς Ό»* (Λόγος ταῖς Καλάνδαις Ε.Π.Ε. τ. 31 σελ. 474 ¤ 3).

«Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα Φιλάνθρωπε».

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΚΑΙ ΘΕΟ ΜΑΣ

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς εὐχές
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2010

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί

Στὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου Ἔτους 2010, ἀπευθύνουμε μὲ ὅλη τὴν ἀγάπη μας στὸ πλήρωμα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας τὶς πατρικὲς εὐχές μας, γιὰ νὰ εὐλογήσει ὁ Κύριός μας τὸν στέφανο τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Του.

Συγχρόνως, διατυπώνουμε καὶ μερικὲς σκέψεις ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸ αἰώνιο φῶς καὶ τὴν δύναμη τοῦ θείου λόγου ἐπιδιώκοντες νὰ εἰσδύσουμε στὰ βαθύτερα καὶ οὐσιαστικώτερα τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ζωῆς μας.

❁

α΄. Νὰ μὴ βουλιάξουμε μέσα στὴν λάσπη τῆς ἀβεβαιότητας, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ματαιότητας τῆς ζωῆς μας

Ὀσμὴ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀναδύεται ἀπὸ πολλοὺς χώρους τῆς κοινωνίας μας. Ἡ ζωή μας μοιάζει νὰ βουλιάζει μέσα στὴν διαφθορὰ καὶ τὴν ἀπελπισία.

Σ᾽ αὐτὸν τὸν συνεχῶς φθειρόμενο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κόσμο μόνο ὁ Κύριός μας παραμένει σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος στὴν ἀγάπη Του, στὴν πρόνοιά Του, στὴν φιλανθρωπία Του, στὴν δικαιοσύνη Του, στὴν ἁγιότητά Του, στὴν πιστότητά Του καὶ στὴν δύναμη τῆς σωτηρίας.

Στηριζόμενοι σ᾽ Αὐτὸν δὲν θὰ παρασυρθοῦμε καὶ δὲν θὰ ἀφανισθοῦμε ἀπὸ τὴν ματαιότητα καὶ τὴν φθορά. Ἐμπνεόμενοι ἀπὸ Ἐκεῖνον, ποὺ δὲν μολύνθηκε ἀπὸ τὶς ἀπατηλὲς ἐπιθυμίες τοῦ κόσμου, θὰ ὑπερβοῦμε τὶς καταθλιπτικὲς συνθῆκες τῆς παρούσας ζωῆς, ὅπως προτρέπει τοὺς πιστοὺς ὁ ἀπόστολος Παῦλος·

«Τοῦτο σᾶς λέω, ἀδελφοί μου. Ὁ καιρὸς ποὺ ἀπομένει εἶναι πολὺ λίγος, ὥστε καὶ ὅσοι ἔχουν γυναῖκες, νὰ εἶναι σὰν νὰ μὴν ἔχουν· καὶ ἐκεῖνοι ποὺ κλαίουν νὰ περνοῦν τὶς ἡμέρες τους σὰν νὰ μὴν τοὺς ἔχει συμβεῖ κάτι θλιβερό· καὶ ἐκεῖνοι ποὺ χαίρουν, σὰν νὰ μὴν ἔχουν λόγο νὰ χαίρουν, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀγοράζουν, σὰν νὰ μὴν κατέχουν τὰ ἀγορασμένα, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ μεταχειρίζονται τὰ ἐγκόσμια, σὰν νὰ μὴν ἀσχολοῦνται, νὰ μὴν κάνουν κατάχρηση· ἐπειδὴ ἡ σημερινὴ μορφὴ τοῦ κόσμου δὲν θὰ διαρκέσει πολύ»[1].

1. *«Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου»* (πρὸς Κορινθίους Α΄ ζ΄ 29-31).

Ἂς παρακαλέσουμε σήμερα ὁ καθένας μας τὸν Κύριό μας καὶ κύριο τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ζωῆς μας, ὅπως ὁ Ψαλμωδός·

«Σῶσε με ἀπὸ τὴν λάσπη (στὴν ὁποία βρίσκομαι) γιὰ νὰ μὴ βυθιστῶ τελείως σ᾽ αὐτή»[2].

Εὐχόμαστε οἱ ψυχές ὅλων μας νὰ μὴ βουλιάξουν μέσα στὸ χῶμα, νὰ μὴ σκλαβωθοῦν στὸ πήλινο σαρκίο.

β΄. Νὰ ὑπερβοῦμε τὰ κτιστὰ ὅρια τῆς φθαρμένης ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ὑπάρξεώς μας

Φέρουμε ἔκδηλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πεπερασμένης ὑπάρξεώς μας, ποὺ τὴν φθείρουν συνεχῶς καὶ περισσότερο τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη. Ἡ ζωή μας ἔχει ἐπάνω της ἀνεξίτηλη τὴν σφραγίδα τῆς προσωρινότητας, ὅπως διακηρύσσεται ἀπὸ τὸν ἀποστολικὸ λόγο·

«Τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια»[3].

«Ὁ κόσμος παρέρχεται καὶ μαζί του ὅλα ὅσα ἐπιθυμοῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ κατέχουν μέσα σ᾽ αὐτόν· ἐνῶ ὅποιος ἐκτελεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ θὰ ζήσει αἰώνια»[4].

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος νικήσει τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας,

---

2. *«Σῶσόν με, Κύριε, ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ»* (Ψαλμοῦ 68 ξη΄ (ξθ΄) 15).

3. Πρὸς Κορινθίους Β΄ δ΄ 18.

4. *«Ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα»* (Ἰωάννου Α΄ β΄ 17).

ποὺ γεννοῦν τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο, θὰ παραμείνει αἰώνιος καὶ ἀθάνατος, μόνιμος καὶ διαρκής.

Αὐτὴ ἡ πανανθρώπινη ὑπαρξιακὴ ἐπιθυμία, μόνο ὅταν ἑνωθοῦμε μὲ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ, ὥστε ὁ πιστὸς ἄνθρωπος νὰ δικαιοῦται νὰ διακηρύσσει μὲ τὸν Προφήτη·

«Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου»[5].

Σ᾽ αὐτὴ τὴν ὑπέρβαση συντελοῦν τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ τελοῦνται *«εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον»*.

γ΄. «Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν»[6]

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας δόθηκε δῶρο ἀπὸ τὸν Δημιουργό μας γιὰ νὰ τὸν προσφέρουμε θυσία εὐγνωμοσύνης σ᾽ Αὐτόν, ποὺ θὰ μᾶς χαρίσει τὴν αἰωνιότητα.

Στὸν χρόνο τῆς ζωῆς μας ἐξοφλοῦμε τὸ χρέος τῆς ὑπάρξεώς μας μὲ τὴν πίστη στὸν Κτίστη καὶ Δημιουργό μας, ποὺ μᾶς παρήγαγε ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία καὶ μᾶς ἔφερε στὴν ὕπαρξη χαρίζοντάς μας τὸ ζῆν, τὸ εὖ ζῆν καὶ τὸ ἀεὶ ζῆν.

Ὁ Κύριος μᾶς χάρισε τὴν ζωή μας, ποὺ εἶναι ἡ βιολογικὴ διαδικασία, ποὺ ἄρχισε μὲ τὴν σύλληψή μας καὶ θὰ τελειώσει μὲ τὸν θάνατό μας. Αὐτὸ εἶναι τὸ ζῆν, τὸ δῶρο τῆς ζωῆς.

5. Ψαλμοῦ 117 ριζ΄ (ριη΄) 17.
6. Πρὸς Ἐφεσίους ε΄ 16.

Στὴν συνέχεια ὁ Χριστὸς προσθέτει καὶ τὸ δεύτερο δῶρο Του, τὸ εὖ ζῆν, δηλαδὴ ζωὴ μὲ τὸν Χριστό. Μᾶς ἐπέτρεψε νὰ ἑνωθοῦμε μαζί Του στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν πίστη καὶ τὰ ἅγια Μυστήρια.

Ἡ δωρεὰ τοῦ Κυρίου ὁλοκληρώνεται χαρίζοντάς μας τὸ ἀεὶ ζῆν, τὴν αἰώνια ζωή, ἀθανασία καὶ ἀφθαρσία. Νὰ ζοῦμε χωρὶς πνευματικὸ θάνατο.

Εὔχομαι νὰ ἀξιοποιήσουμε τὸν χρόνο τῆς βιολογικῆς ζωῆς μας ζώντας ἑνωμένοι μὲ τὸν Χριστό, ὥστε νὰ λάβουμε καὶ τὴν δωρεὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς εὔχομαι τὸ Νέο Ἔτος 2010 νὰ εἶναι εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ Θεό μας, γεμᾶτο ἀπὸ τὸ φῶς Του, τὴν δικαιοσύνη Του, τὴν σοφία Του, τὴν ἀγάπη Του καὶ ὅλες τὶς εὐλογίες Του.

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς εὐχὲς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Ἐπίλογος



ριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν ἐνανθρωπήσας δι᾽ ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κηρύξας ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χριστότητός σου καὶ πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον ἐν τῇ πίστει ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἐκδοτική Παραγωγή



ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀριστοτέλους 12-16, 115 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr